

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Elek Zsolt ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Horváthné dr. Molnár Livia jogtanácsos által képviselt **I.r.**, a dr. Busa Barbara ügyvéd által képviselt **II.r. alperesek** ellen 402.530 Ft kártérítés és járulékainak megfizetése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság által 2008. október 8. napján meghozott 3.P.20.509/2008/10. számú ítélet ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 nap alatt az I.r.-II.r. alperes részére megfizetni fejenként 7.500 - 7.500 (Hétezer-ötszáz - Hétezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes keresetében kérte egyetemlegesen kötelezni az alpereseket 402.530 Ft tőke, ennek 2007. június 4. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatai és a felmerült perköltség megfizetésére.

Az I.r. alperes kártérítési felelősségének jogalapját a Vht. 69. §-ában foglalt megsértése miatt a Ptk. 349. §-ára alapította és hivatkozott a Ptk. 339. § /1/ bekezdésére is, valamint a Ptk.361.§-ára.

A II.r. alperes felelősségét - a Ptk. 318. § /1/ bekezdésében foglalt szabály felhívásával - a Ptk. 339. §-a alapján kérte megállapítani a Ptk. 529. § /1/ bekezdése és a Ptk. 474. § /2/ bekezdése rendelkezéseinek megsértése miatt.

Előadta, hogy az I.r. alperesi adóhatóság tévesen értelmezte a Vht. IV. és V. fejezete alkalmazási lehetőségeit és kötelezettségeit.

Helytelen azon álláspontja, hogy az inkasszót a V. fejezet alapján kellett elrendelni, mivel jelen esetben nem pénzügyi intézménynél kezelt összeg végrehajtása a kérdés, hanem az, hogy a pénzkövetelés végrehajtása esetén a családi pótlék - függetlenül attól, hogy azt bankszámlán tartják-e vagy sem - mentes a végrehajtás alól a Vht. 69. § /2/ bekezdése értelmében.

A bankszámlaszerződés alapján a II.r. alperes nem győződött meg arról, hogy az adóhatóság ilyen módon érvényesítheti-e a követelését a kötelezettel szemben. A számlán lévő jóváírt összeg eredetét a banknak vizsgálnia kellett.

Kérte megkeresni a MÁK-ot annak közlése iránt, hogy ezen bankszámlára utalások családi pótlék címén történt-e.

Az I.r. alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a beszédési megbízás benyújtásakor az Art. és a Vht. és a 21/2006. (XI.24.) MNB rendeletben foglaltaknak megfelelően járt el. Az adóhatóság hivatalból nem vizsgálja, és nem is tudja megállapítani - jogszabály sem kötelezi arra - , hogy a bankszámlára kiadott inkasszó milyen pénzből és mekkora összegben teljesül. A bankszámlát vezető pénzintézetnek kell ügyelnie arra, hogy az adózó jogszabályban foglalt jogai ne sérüljenek. A mentesség érvényesítése, illetve a teljesítés korlátozása az inkasszó teljesítését végző pénzintézet feladata. E körben hivatkozott a 227/2006. (XI.20.) Korm. rendelet 8. §-ában foglaltakra.

Hangsúlyozta, hogy a Vht. második részének V. fejezete irányadó a végrehajtás során. Az inkasszó esetén a Vht. 79/A. § /1/ bekezdése, valamint 82/A. § /1/ bekezdése értelmében a pénzügyi intézménynél kezelt, az adózót megillető pénzösszeg - a Vht. 79/A. § /2/ és /3/ bekezdésében foglalt korlátozásokkal - végrehajtás alá vonható. A végrehajtás alól relatív mentességet élvező pénzeszközök körét a Vht. 79/B. §-a határozza meg.

A II.r. alperes is kérte a felperes keresetének az elutasítását arra hivatkozással, hogy jogellenes magatartást nem tanúsított, a Ptk. 529. § /1/ bekezdésében foglaltakat nem szegte meg az I.r. alperes által benyújtott azonnali beszédési megbízás teljesítése szabályszerűen történt. A felperesnek a Ptk. 474. §-ára vonatkozó hivatkozása alaptalan, mivel közte és a felperes között bankszámlaszerződés jött létre. A banknak nincs olyan jogszabályokból eredő kötelezettsége, hogy a számlán kezelt jóváírások eredetét - több évre visszamenően - vizsgálja, mert ezt nem is lehetne teljesíteni. Hangsúlyozta, hogy a MÁK Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága a 2007. június 4-ei 25.400 Ft átutalását - munkabér és egyéb ellátás jogcímén - teljesítette. Ebből a jogcímből nem lehet következtetni a családi pótlék címén történő utalásra.

A megyei bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta.

A jogszabályon alapuló beszédési megbízás benyújtása esetén az I.r. alperes az Art. 152. § /1/ bekezdése szerinti speciális rendelkezése értelmében járt el, a beszédési megbízáson a 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet 28. §-a szerinti adatokat feltüntette. A pénzintézetnek ebben a körben nincs jogosultsága vizsgálni és felülmérlegelni az adóhatóság azonnali beszédési megbízását.

Az I.r. alperes a Vht. 82/A. §-ában és az Art. 152. §-ában foglaltakat nem sértette meg az adótartozás behajtása érdekében az azonnali beszédési megbízás kibocsátása során. Kártérítő felelősség megállapításának egyik eleme, a jogellenesség hiányzik, így az adóhatóság Ptk. 349. §-a szerinti felelőssége nem állapítható meg. Közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésére csak akkor kerülhet sor, ha a kártérítés általános és különös feltételei adottak (Ptk. 339. § /1/ bekezdés, 349. § /1/ bekezdés).

A felperes Ptk. 361. §-a szerinti hivatkozása is téves az I.r. alperes tekintetében. Az I.r. alperes a Ptk. 361. §-a alapján visszatérítésre nem kötelezhető. Amennyiben az irányadó jogszabályt megsértve nyújtotta be az adóhatóság a beszédési megbízást, úgy a Vht. 79/E. § /1/ bekezdése és az Art. 152. § /2/ bekezdése szerinti szankció terheli, emiatt a Ptk. 361. § /1/ bekezdésében foglalt szubszidiárius jellegű szabályok nem alkalmazhatók.

A megyei bíróság a II.r. alperes szerződésszegő magatartását sem találta bizonyítottnak. A felperes és a II.r. alperes bankszámlaszerződést kötött, amely alapján a pénzügyintézet a Ptk. 529. § /1/ bekezdése alapján kötelezettséget vállalt arra, hogy a számlatulajdonos rendelkezésére álló pénzeszközöket kezeli, és nyilvántartja, azok terhére a szabályszerű kifizetési és átutalási megbízásokat teljesíti, a számlatulajdonost a számla javára és terhére írt összegekről, valamint a számlaegyenlegről értesíti. A pénzügyintézetnek nincs joga felülmérlegelni az adóhatóság azonnali beszédési megbízását, ha az megfelel az Art. 144. §-a, 152. §-a, a Vht. 82/A. §-a, a 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet előírásainak. Az eljárásra irányadók a 227/2006. (XI.20.) Korm. rendelet III. fejezetében foglalt szabályok. Helyesen hivatkozott az I.r. alperes arra, hogy az általa benyújtott azonnali beszédési megbízás alaki és tartalmi megfelelőségének ellenőrzése, a Vht. szabályainak betartása a hitelintézet felelőssége. Ennek elmulasztása a bank kártérítési felelősségét megalapozza. Megalapozza az ügyfél felé akkor, ha a beszédési megbízás a törvény előírásainak nem felelt meg, mégis levonást eszközölt.

A megyei bíróság nem értett egyet a felperesnek a Vht. IV. és V. fejezetében foglaltakkal kapcsolatos összefüggések értelmezésével sem.

A banknak a végrehajtói inkasszó benyújtásakor a Vht. 79/A. § /1/ bekezdésének rendelkezéseit kellett alkalmazni. Ugyanakkor a Vht. 79/A. § /2/ és /3/ bekezdésében foglalt mentességi szabályokat a bank betartotta. A megyei bíróság nem osztotta a felperes azon álláspontját, hogy a banknak a Vht. IV. fejezet 69. §-ában foglalt mentességi szabályt is érvényesítenie kellett volna. A Vht. V. fejezet 79/A. §-a a pénzügyi intézményeknél kezelt összeg egy részének mentességét lényegében tágabb értelemben vett munkabér mentességre vonatkozó rendelkezések alapulvételével szabályozza. A Vht. V. fejezet 79/A. §-a mentességi konstrukció jogszerű alkalmazása képezte a bank feladatát, amelynek maradéktalanul eleget tett.

Így a bankszámlaszerződés megszegésére alapított felperesi kártérítési igényt a II.r. alperessel szemben elutasította.

Mellőzte a felperes további bizonyítási indítványának teljesítését, nem kötelezte a II.r. alperest a folyószámla történeti kivonatának csatolására, illetőleg a MÁK megkeresését sem tartotta indokoltnak az utalások tételes jogcímének megállapítása tárgyában.

A megyei bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte az ítélet megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének történő teljes helyt adást, valamint az alperesek kötelezését a felmerült első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

Fellebbezésének indokolása szerint, amennyiben az I.r. alperes azonnali beszédési megbízásának benyújtása a Vht. 82/A. §-a alapján történt, úgy eljárása nem felelt meg a 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet 28. §-ában foglalt tartalmi és formai követelményeknek, a beszédési megbízáson ugyanis nem a hivatkozott 28. § /1/ bekezdés - /3/ bekezdése szerinti adatokat tüntette fel. Így az I.r. alperes eljárása során megsértette a pénzforgalom lebonyolításáról szóló MNB rendeletben foglaltakat, ezért kártérítési felelőssége megállapítható.

A felperes álláspontja szerint a II.r. alperes kártérítése is fennáll az alábbi indokok alapján. A felperes és a II.r. alperes között a Ptk. 529. § /1/ bekezdése szerint

bankszámlaszerződés jött létre, mely megbízási típusú jogviszonyt hoz létre a felek között. A bankszámlaszerződés fenti jellegéből adódóan a pénzügyre, mint megbízottra is vonatkozik a Ptk. 474. §-ának /2/ bekezdésében foglaltak; megbízója érdekében vizsgálnia kell a fizetési megbízások szabályszerűségét. A már hivatkozott 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet 28. §-a tartalmazza a jogszabályon alapuló azonnali beszédési megbízás tartalmi és formai kellékeit. Ezen rendelet 26. § /2/ bekezdése értelmében a hitelintézet az azonnali beszédési megbízás befogadása előtt ellenőrzi, hogy a jogosult bankszámla javára azonnali beszédési megbízás benyújtható-e. A hivatkozott jogszabályhely /7/ bekezdése értelmében a hitelintézet a nem megfelelő azonnali beszédési megbízás teljesítését haladéktalanul visszautasítja.

A II.r. alperes nem vizsgálta meg az I.r. alperes által beindított inkasszó szabályszerűségét, szabálytalanul adott megbízást teljesített, jogszabálysértést követett el, ezért kártérítési felelőssége is megállapítható.

A felperes álláspontja szerint a megyei bíróság tévesen értelmezte a Vht. IV. és V. fejezetében foglaltakkal kapcsolatos összefüggéseket.

A bíróság logikája arra enged következtetni, amennyiben a családi pótlékot bankszámlán kezelik, akkor végrehajtás alá vonható, egyébként meg mentes a végrehajtás alól. Felperes álláspontja szerint ez nemcsak ésszerűtlen lenne, hanem teljességgel ellentétes a jogalkotó azon szándékával, hogy a családi pótlékot kiemelve a pénzkövetelések végrehajtása köréből.

Sem az Art., sem a Vht. nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy a pénzügyi bankszámlára átutalt és kizárólagosan csak ott tartott családi pótlék összege inkasszóval végrehajthatóvá válna. Akár készpénz formájában, akár bankszámlán jóváírva található meg a családi pótlék összege, az főszabályként a Vht. 69. § /2/ bekezdése alapján mentes a végrehajtás alól.

Felperes álláspontja szerint I.r. alperes közigazgatási jogkörben okozott kárért való kártérítési felelőssége ebben a vonatkozásban is megállapítható.

A fellebbezési tárgyaláson (Pf. 5. jegyzőkönyv 2. oldal 2. bekezdés) előadta, hogy az MNB rendelet 28. §-a szigorú formai követelményeket állít arra nézve, hogy mit kell tartalmazni az inkasszónak. Többek között, ha jogszabályon alapul annak kibocsátásakor, meg kell jelölni a konkrét jogszabályhelyet és a benyújtás indokaként is a jogszabály szerinti jelölést kell írni. A felperes birtokában lévő „tájékoztatóból” megállapítható a konkrét jogszabályhely megjelölés elmaradt, a benyújtás indokaként mindössze annyi szerepel, hogy „jogszabály alapján”.

Ezért a felperes jogi álláspontja az, hogy ezek hiányában a II.r. alperesnek nem volt lehetősége a beszédési megbízás jogszerűségét felülvizsgálni, holott ez kötelessége lett volna.

Az I.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján. Álláspontja szerint az I.r. alperes eljárása mindenben megfelelt a 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet 28. §-ában írt tartalmi és formai követelményeknek. A felperes az eljárás során jogellenes magatartást sem az I.r., sem a II.r. alperes részéről nem tudott bizonyítani. A megyei bíróság ítéletében helyesen állapította meg, hogy az I.r. alperesi adóhatóság nem sértette meg az adótartozás

behajtása érdekében az azonnali beszédési megbízással kapcsolatos jogszabályokat, így az általános kártérítési igényhez szükséges jogellenes magatartás teljes hiányzik.

A fellebbezési tárgyaláson előadta, hogy az inkasszó benyújtása nem papír alapú, az a pénzügyintézet felé elektronikus úton történik. A pert megelőző jogorvoslati eljárásban az inkasszó formai megfelelősége is elbírálásra került.

A II.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében szintén kérte a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását, és a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalását.

Előadta, a felperes fellebbezésében a II.r. alperes felelősségének alapjául továbbra is a Ptk. 474. § /2/ bekezdését, az 529. § /1/ bekezdését és a 318. § /1/ bekezdését jelöli meg. Hangsúlyozta, hogy a jogviszony megbízási jellegéből fakadó kötelezettségének eleget tett, a felperes számlája terhére benyújtott megbízást megvizsgálta, és mivel az a hatályos jogszabályoknak megfelelt, intézkedett annak teljesítéséről. Kiemelten hivatkozott arra, hogy részéről szerződésszegés nem történt, és a felperes e körben egyáltalán nem jelölte meg, hogy a létrejött bankszámlaszerződés mely pontjának megszegéséről van szó.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította, hogy az azonnali beszédési megbízáson az I.r. alperes az MNB rendelet 28. §-a szerinti adatok feltüntette. Miután megvizsgálták az inkasszó formai és tartalmi megfelelőségét, a szabályszerűen benyújtott megbízást teljesítette. A kártérítésre kötelezés alapjául tehát felperes által tévesen hivatkozott okok nem szolgálhatnak.

Álláspontja szerint a felperes félreértelmezi a Vht. különböző fejezeteiben található szabályokat, illetve összemosza azok alkalmazását. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a Vht. 79/A. § /2/ és /3/ bekezdésében foglalt mentességi szabályokat a bank betartotta. E kötelezettség körében a bank nem vizsgálhatta, hogy a nyitóegyenleg milyen átutalásokból, mennyi idő alatt, milyen jogcímen érkezett. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely arra kötelezné a bankszámlát vezető pénzügyintézetet, hogy a bankszámlán nyilvántartott összegek eredetét, jóváírásának jogcímét vizsgálja egy Vht. alapján benyújtott azonnali beszédési megbízás esetén. A jóváírás jogcíme „munkabér és egyéb ellátás” volt, és amennyiben lehetőség lett volna a jogcím vizsgálatára, úgy ennek alapján akkor sem lett volna megállapítható, hogy a jóváírás jogcíme családi pótlék.

Hangsúlyozta, bankszámlaszerződés alapján a számlatulajdonos követelése a pénzügyintézet felé a számlaegyenlege tekintetében áll fenn, és nem családi pótlék, vagy egyéb ellátás követelése jogcímen. A számlán történő jóváírás jogcíme, illetve annak összege csak a MÁK és a felperes viszonyában releváns. A bank és az ügyfél közötti jogviszony tekintetében a számlán elhelyezett összegek eredete nem vizsgálendő. A Vht. V. fejezetének megfogalmazása is éppen ezt az elvet követi.

A fellebbezési tárgyaláson (Pf. 5. jegyzőkönyv 2. oldal utolsó bekezdés, 3. oldal első bekezdés) előadta, hogy a felperes részére megküldött, az inkasszó benyújtásáról szóló tájékoztatás valóban csak annyit tartalmaz a benyújtás indoka rovatban, hogy jogszabály alapján történt, de az értesítés tartalmazza azt is, hogy az megfelelt a formai és tartalmi követelményeknek. Maga a jogszabályhely nem határozza meg, hogy a fél felé küldött tájékoztató értesítésnek milyen kritériumai vannak.

Előadta, hogy a fellebbezésben részletezett újabb szabálytalanságra történt hivatkozásra tekintettel az I.r. alperes által elektronikus úton a pénzügyi intézményhez továbbított inkasszó gépi adatait tartalmazó iratot beszerezte a ...központtól és azt felmutatta. A felmutatott irat szerint a „beszedés oka” rovatban a Vht. 82/A. § megjelölés előtt látható a hármas szám, a „közlemény” rovatban pedig megjelölte az I.r. alperes „a Vht 82/A. §-a alapján”.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az ítélet tábla elsődlegesen a felperes további bizonyítás iránti indítványát bírálta el.

A felperes már az elsőfokú eljárásban is kérte megkeresni a MÁK-ot annak közlése iránt, hogy a II.r. alperesnél nyitott folyószámla egyenlegén szereplő 519.812 Ft-ot családi pótlék címén utalták a bankszámlájára.

A megyei bíróság ezen bizonyítási indítványt, mint szükségtelent mellőzte, mivel álláspontja szerint egyik alperes részéről sem állapítható meg jogellenes magatartást, így a további bizonyítás lefolytatása nem indokolt.

Az ítélet tábla a további bizonyítás mellőzése kérdésében teljes egészében egyet értett a megyei bíróság helyes jogi álláspontjával. A későbbiekben kifejtett jogkérdésben történő állásfoglalás következtében nem releváns a MÁK megkeresése, ezért azt helyesen mellőzte a megyei bíróság. Ez csupán az eljárás elhúzódását eredményezné, és az érdemi döntésnél relevanciája nincs.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság az elsőfokú eljárás adatai alapján helyes tényállást állapított meg, és az ebből levont jogi következtetése is mindenben helytálló. Az ítélet tábla teljes egészében osztotta a megyei bíróságnak az ítélet indokolásában kifejtett megalapozott jogi álláspontját. A fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki:

Az elsőfokú eljárásban a felperes kereseti tényállítását az I.r. és II.r. alperesek jogellenes magatartása körében arra alapította, hogy az I.r. alperes tévesen értelmezte a Vht. IV. és V. fejezete alkalmazási lehetőségeit. Helytelenül arra az álláspontra helyezkedett, hogy az inkasszót a V. fejezet alapján kellett elrendelnie, mivel jelen esetben nem pénzügyi intézménynél kezelt összeg végrehajtása a kérdés, hanem az, hogy pénzkövetelés végrehajtása esetén a családi pótlék - függetlenül attól, hogy azt bankszámlán tartják-e, vagy sem - mentes a végrehajtás alól a Vht. 69. § /2/ bekezdése értelmében.

Ugyanakkor fellebbezésében azon tényállításra is hivatkozott, ha az I.r. alperes azonnali beszédési megbízásának benyújtása a Vht. 82/A. §-a alapján történt, úgy eljárása nem felelt meg a 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet 28. §-ában foglalt tartalmi és formai követelményeknek, mivel nem tartalmazza a konkrét jogszabályhelyet, valamint a jogszabály szerinti jelölést sem.

A felperes az elsőfokú eljárásban ilyen tényelőadást nem tett.

A Pp. 247. § /1/ bekezdés a./ - c./ pontjai kimondják, a másodfokú eljárásban keresetet megváltoztatni nem lehet. Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy a fél a./ az eredetileg követelt dolog helyett utóbb beállott változás folytán más dolgot, vagy kártérítést

követelhessen; b./ a keresetét felemelhesse, vagy leszállíthassa, illetőleg az eredetileg nem követelt járulékokra vagy követeléseknek, illetőleg a járulékoknak a per folyamán esedékessé vált részleteire is kiterjeszthesse; megállapítás helyett teljesítést, vagy teljesítés helyett megállapítást követelhessen (123. §).

A keresetváltoztatás tilalma miatt a másodfokú eljárásban nem érvényesíthető a kereseti követelés jogi és ténybeli alapjának megváltoztatása (BH. 1982/148.).

Ezért az ítéltábla a fellebbezési tárgyalás adatai alapján (Pf. 5. számú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó bekezdés, 3. oldal 1. bekezdés) csak utal arra, hogy az I.r. alperes által kibocsátott úgynevezett elektronikus inkasszó mindenben megfelelt a 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet 28. § /1/ és /3/ bekezdésében foglalt jogszabályi előírásoknak.

A felperes fellebbezésében helyesen hivatkozott arra, hogy ő és II.r. alperes viszonyában a Ptk. 474. §-ában foglaltak is irányadók. A felperes és a II.r. alperes között nem vitásan a Ptk. 529. § /1/ bekezdése szerinti bankszámlaszerződés jött létre, amelynek a bírói gyakorlat szerint vannak megbízási típusú elemei is, így a pénzintézetre - mint megbízottra - vonatkoznak a Ptk-nak a megbízottra vonatkozó rendelkezései.

E vonatkozásban a 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet 26. § /2/ bekezdése kimondja a jogosult bankszámláját vezető hitelintézet az azonnali beszedési megbízás befogadása előtt ellenőrzi a jogosultra vonatkozó adatokat, tovább, hogy a jogosulti bankszámla javára azonnali beszedési megbízás benyújtható-e. A hitelintézet az ezen szempontoknak meg nem felelő azonnali beszedési megbízás teljesítését haladéktalanul visszautasítja.

A fentiek alapján a II.r. alperes vonatkozásában az általánosan elvárható gondossági követelményekből kell kiindulni. A beszedési megbízás szabályszerűsége vizsgálatánál a pénzintézet a követelés tárgya, és a jogosult által megjelölt jogszabály közötti összefüggést tartozik vizsgálni. Elsődlegesen jelentősége annak van, hogy az azonnali beszedési megbízáson a jogosult által feltüntetett jogszabály alapján a beszedési megbízásból megállapítható követelés érvényesíthető-e azonnali beszedési megbízással. Ezt a vizsgálatot a jelen perben a II.r. alperes a tőle elvárható módon elvégezte, ebben jogellenes magatartás vagy mulasztás nem állapítható meg, így a kártérítési felelőssége sem áll fenn.

Nem sértette meg a II.r. alperes a fentebb felhívott MNB rendelet 26. § /6/ bekezdésében előírtakat sem.

A fenti jogszabályi rendelkezésekből megállapítható, hogy az értesítés vonatkozásában a jogszabály különösebb előírást nem tartalmaz, a keresetlevélhez csatolt és a II.r. alperes által a felperes részére küldött értesítés is a jogszabályi előírásoknak mindenben megfelelt.

Az ítéltábla nem osztotta a felperesnek a Vht. IV. és V. fejezetével kapcsolatos fellebbezési érvelését. A megyei bíróság helyesen és megalapozottan, az általa részletesen meghivatkozott jogszabályi rendelkezések és indokok alapján jutott arra az álláspontra, hogy a Vht. IV. fejezet 69. §-ában foglalt mentességi szabályt jelen esetben nem kellett a II.r. alperesnek alkalmaznia. Jelen perben a Vht. V. fejezet 79/A. §-a szerinti mentességi szabály érvényesült, amelynek a II.r. alperes teljes egészében eleget tett.

Mindezen indokok alapján az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A teljes egészében pervesztés felperest kötelezte a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján az I.r. és II.r. alperesek felmerült másodfokú perköltségének a megfizetésére.

Győr, 2009. évi október hó 15. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József sk.
bíró